

Ch. Coster is geboren op 18 december 1923. Haar ouders waren Frederika Maria Albertina Wolterbeek (1 februari 1902, Haarlem) en Charles Coster (7 juni 1895, Batavia). Haar vader was opperhoutvester en directeur van het proefstation voor bergcultures in Buitenzorg.

Ze woonde voor de oorlog in Buitenzorg en werd daar in januari 1940 door Alice Zoetmulder, assistent districtscommissaris Welpen, als Akela geïnstalleerd. Haar moeder was Oehoe (hoofdleidster) bij de kabouters.

Coster was tijdens de oorlog geïnterneerd in Kamp Kareës, Bandung samen met haar moeder en zusje Maria. Hier werd in oktober 1943 begonnen met sportmiddagen voor jongens tussen 8 en 12 jaar. De centrale leiding beruiste bij mw. H. de Meyer die bij de opvoedingsgestichten in Soekaboemi gewerkt had, Akela Tilly Boot uit Cheribon en Akela Coster uit Buitenzorg. De belangstelling was zo groot dat 12 welpenhordes met 12 kinderen aan de slag gingen, bij voorkeur onder leiding van personen die met Scouting bekend waren. Na 4 weken werden ze geïnstalleerd.

Bij de installatie kregen de jongens een schild met achterop belofte en wet geschreven. De groepen waren in patrouilles verdeeld. Elke maand stelden Tilly en Coster een programma op, dat door alle groepen gevolgd werd. In de programma's waren EHBO, touwnopen, behadigheids- en intelligentiespelen verwerkt. Elke groep had een eigen naam en daarmee analoge patrouille namen, aangezien niets aan Scouting mocht laten denken. In februari 1944 gingen verschillende groepen ter ziele omdat de leidsters afknaptten of bang waren het niet langer vol te houden. Hun huishouden lieten ze terecht voorgaan. Januari 1944 begint Coster met activiteiten voor de grotere kinderen in de scoutsleeftijd. Ze heten de Ridders van de Ronde Tafel en Coster wordt Galahad genoemd. Na hun installatie kregen ze een insigne en hadden een wet en belofte. In maart 1944 bleek de toeloop van oudere jongens van 15 en 16 zo groot dat gestart werd met een nieuwe club, de Woudlopers.

Eind 1944 wordt ze met haar moeder en zusje overgeplaatst naar Kamp Tjihapit, waar ze geen tijd had voor Scoutingactiviteiten. Hier kwamen ook veel jongens uit Kareës die elkaar weer ontmoeten. In mei 1945 wordt Coster overgeplaatst naar Kampong Makassar. Hier ontfermt ze zich weer over de jongens tot 11 jaar. Met haar werden 1500 vrouwen en kinderen overgeplaatst, mogelijk ook haar moeder en zusje.

Haar vader was politieke gevangene en wordt op 23 juli 1943 door de Japanners gefusilleerd in Antjol.

Na de oorlog vertrekt Coster naar Nederland en komt daar in juni 1946 aan. In augustus 1946 schrijft Coster haar herinneringen op en stuurt die naar hopman van der Veer. Ze worden in 1948 opgenomen in het boekje *Achter Kawat en Gedek*. Na verloop van tijd vertrekt ze weer naar Indië en is haar adres p/a Algemeen Landbouwsyndicaat, gebouw Factory, Batavia. Het Algemeen Landbouwsyndicaat was een invloedrijke organisatie, die op Java de gezamenlijke belangen van de bergcultures behartigde en voor het Gouvernement als adviesorgaan fungeerde.

Meer informatie

[Achter-kawat-en-Gedek.pdf \(s-i-d.nl\)](#)

[Archieven.nl - 3044 Coster, mw. C., 1946 vrouwenkampen: Bandoeng: Tjihapit; Batavi...](#)

[\(NIOD Instituut voor Oorlogs-, Holocaust- en Genocidestudies\)](#)

[Kareës \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Tjihapit \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Kampong Makassar - Wikipedia](#)

[Bataviaasch nieuwsblad » 29 jan 1940 - Art. 129 | Delpher](#)